

BISERICA SI SCOALA

REVISTA BISERICESCA, SCOLARA, LITERARA SI ECONOMICA.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei
Pe jumătate de an . . . 50 Lei

Apare odată în săptămână: Duminica

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, Strada Eminescu N-rul 18.
Telefon pentru oraș și județ: 266.

Pelerinajul la Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog.

Programul

misiunilor religioase, întocmite pentru popor, cu prilejul pelerinajului de Sântă Mărie (Adorm. Născ. de Dzeu, 15 Aug. 1926) la sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog, aprobat de Prea Sfințitul Episcop eparhial Grigorie, cu rez. No. 2809/926.

Joi, 12 VIII. primirea grupurilor de pelerini, asistarea la slujbele orelor canonice de peste zi și introducerea misiunilor.

Vineri, 13 VIII. ora 6 dim., Rugăciunea dimineții cu alocuția: Al Tău sunt Doamne — nu avem aici cetate stătătoare.

Ora 7 dim., Utrenia cu ciasul întâi și cuvântarea: Temeiurile credinței și datorile omului către Dumnezeu.

Ora 8 $\frac{1}{2}$ dim., Acaftistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu sfta Liturghie și predica: Cultul sfinților în Biserica ortodoxă.

Ora 11 a. m., Ciasul 3 și 6 cu meditația: Ciasul răstignirii Domnului, amintiri din pelerinajul la Ierusalim (Apoi rugăciunea pentru masă.)

Ora 2—4 d. m., Slujba sf. Maslu, cu meditația: „Rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav“.

Ora 4 d. a., Ciasul 9 cu vecernia și cuvântarea: Căsătoria și viața familială.

Ora 5—8 d. a., Meditația: „Mărturișiți-vă Domnului că este bun...“; mărturisirea pelerinilor și felurite rugăciuni particulare.

Ora 9 seara, Pavcernița cu rugăciunea de seara și alocuția: Iată viu la tine Doamne — toate drumurile duc la Dumnezeu (și rugăciunea de pregătire pentru Sf. Liturghie de a doua zi.)

Ora 12 din noapte, Miezonoptica Sâmbetei, cu alocuția: Mai aproape de Tine Doamne — Dumnezeu și sufletul.

Sâmbătă, 14 VIII. ora 6 dim. Rugăciunea dimineții și canonul de rugăciune către toți

sfinții, cu alocuția: Intre dimineață și seară — viața omului închinată Domnului.

Ora 7 dim., Utrenia cu ciasul întâi și cuvântarea: Cerul și iadul — Viața sufletului după moarte.

Ora 8 $\frac{1}{2}$ dim., Acaftistul Domnului nostru Isus Hristos, urmat de Sf. Liturghie, cu predica: Prezența Domnului în sf. Cuminecatură și împărțirea pelerinilor.

Ora 2—4 d. a. Slujba sf. Maslu cu meditația: Puterea sfințelor Taine.

Ora 4 d. a., Ciasul 9 cu vecernia și cuvântarea: Isus Hristos — Mântuitorul nostru.

Ora 5—8 Meditația: Pocăința în cursul veacurilor, — mărturisirea pelerinilor și felurite rugăciuni particulare; iară pentru tineret meditație aparte: Curățania feciorelnică, — Tineretul și Societatea Sf. Gheorghe.

Ora 9 seara, Pavcernița cu rugăciunea de seara și alocuția: Voi sunteți Biserica lui Dumnezeu celui viu — Impărăția lui Dumnezeu în noi înșine (și rugăciunea de pregătire pentru sf. Liturghie de a doua zi.)

Ora 12 din noapte, Miezonoptica Duminicii cu alocuția: Al meu ești Doamne — puterea harului.

Duminică, ora 6 dim. Rugăciunea dimineții și Canonul de pocăință către Domnul nostru Isus Hristos, cu alocuția: Nimic nu mă va despărți de Hristos — puterea rugăciunii.

Ora 7 dim., Utrenia cu ciasul întâi și cuvântarea: Omul și semenii săi în viața publică.

Ora 8, în biserică, Canonul de pocăință către Domnul Hristos, sfta Liturghie și împărțirea seriei a doua de pelerini.

Ora 8, la capelă, Cinstitul Paraclis către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, sf. Liturghie, celebrată de P. Sf. Episcop Grigorie, asistat de sobor de preoți și cuvântarea arhierescă: Cultul Fecioarei Maria în economia mântuirii.

Ora 12 din zi, Incheierea misiunilor și rugăciunea pentru masă.

Programa misiunilor religioase s'a întocmit astfel ca pelerinii cucernici, în orice timp al zilelor petrecute la sf. Mănăstire, după îndemnul sufletului lor, să poată avea parte de o sf. slujbă și să poată asculta propoveduirea Cuvântului de mântuire. Orice alte slujbe, în afară de program, se vor putea îndeplini numai cu încuviințarea părintelui arhimandrit Policarp, starețul sf. M-ri și conducătorul misiunilor. I. P. C. Sa va avea împreună ostenitori pe P. C. Sa părintele consilier eparhial Dr. Gheorghe Ciuhandu, fostul misionar eparh. și pe P. C. Sa părintele Traian Cibian preotul misionar de acum, ajutați fiind de preoți distinși din eparhie, orânduți de P. Sf. Sa D. D. Episcop Grigorie. Sunt invitați și preoți din celelalte de Dumnezeu păzite eparhii din mitropolia noastră ardeleană, pentru înfrățirea sufletelor și a puterilor la lucrul Domnului pentru mântuirea oamenilor.

P. Cucernicil părinți, cari vin în fruntea grupurilor de pelerini, dorind a sluji, sunt poftiți a-și aduce cu sine ornate și cărțile rituale: liturghier, molitvelnic, și ciaslov, pentru a putea urmări cursul serviciilor religioase.

În Duminecile cari urmează până la praznicul Adormirii Născătoarei de Dumnezeu P. C. preoți sunt rugați a îndemna de pe amvon pe credincioși, — comunicându-le programa misiunilor religioase, — să vină în număr cât mai mare, pentru a-și înviora sufletele la izvorul nesecat de apă vie al învățăturilor Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, curățindu-se de zgura păcătoșeniei prin rugăciuni osârdnice și prin împărtășirea cu sfințele Taine.

Pentru păstrarea regulei canonice, de a nu schimba duhovnicul, pelerinii se vor mărturisi și acasă, aducând cu sine dovada despre mărturisire.

Se vor îndemna să aducă ofrandele lor pentru cele două fonduri eparhiale centrale: *fondul de propagandă și fondul milelor*, pentru cari vor fi puse la îndemână cutii cu inscripții și vor sta deschise registre, pentru sume mai însemnate. Pentru sporirea acestor două fonduri se vor da și sumele, ce se vor strânge dela slujbele publice și particulare — preoții slujitori aducând și ei această jertfă, de a nu lua nimic pentru sine. Opera de caritate creștină, spre care se îndrumă preocuparea actuală a sf. noastre Biserici, trebuie să-și afle și ea o pildă cu prilejul acestui pelerinaj. Fapta creștină, „faptele milei trupești și sufletești“, pentru ajutorarea nevoiașilor și luminarea celor necunoscători, sunt scopul urmărit de strângerea mijloacelor bănești, pentru cele două fonduri: *al milelor și de propagandă*, la cari toți,

cler și popor, trebuie să adăugăm ceva, după măsura puterilor jertfelnice și după îndemnul inimilor curate.

Despre pelerinii din fiecare parohie se va alcătui tablou *exact*, cu numele, sexul și vârsta fiecărui pelerin, evidențiindu-se membrii aparținători aceleiași familii.

La sosire tabloul se va preda părintelui stareț, care va designa fiecărui grup locul de popas la sf. M-re. De aceea P. C. preoți vor binevoi a anunța din vreme, prin o cartă postală recomandată, numărul aproximativ al pelerinilor. Pentru intelectuali și pentru cei ce doresc să fie găzduți pe la case, conducerea sf. M-ri se va îngriji să fie primiți la casele creștinilor, din comunele așezate în nemijlocita apropiere de sf. M-re.

Conducătorii grupurilor, preoți sau alți fruntași de încredere, — întrucât preotul însuși nu poate veni, — vor purta grije și vor supraveghea tot timpul, pe cei conduși de ei, luând avizul părintelui stareț. În marea aglomerație de popor, ce se prevede, o bună ordine și rânduială fără zătigniri, nu se poate susține fără o supraveghiere continuă din partea conducătorilor grupurilor, cari răspund pentru purtarea exemplară a fiecăruia, din grupul său.

Pelerinajul este menit pentru înălțarea sufletească a creștinilor, pentru înviorarea sentimentului religios și întărirea morală a lor.

Conducerea sf. M-re va încerca totul pentru a crea atmosferă prielnică acestui scop.

De aceea se vor tempera îndemnul de distracții, cari nu armonizează pe deplin cu spiritul de meditație și adâncire religioasă și se vor înlătura, de astă dată, nuansele de bâlci din trecut, oprindu-se negustorii cu alte lucruri, ce nu slugesc direct scopul pelerinajului.

Nu vor fi îngăduiți pe teritoriul sf. M-ri neguțatori cu beuturi alcoolice. Se va avea grije însă să se găsească la vânzători alimente și beuturi recorigoase.

Vor fi îngăduite spre desfacere numai sfânta Scriptură, cărți și broșuri de propagandă religioasă, icoane încuviințate de sf. Sinod, cruciulițe și medalioane, potrivite a fi răspândite pentru stimularea gândurilor creștinești. Astfel de obiecte va pune la îndemână sf. M-re însași, celor ce doresc să ducă ceva amintire din pelerinaj.

Se vor afla aici, spre cumpărare, lumânări, tămâie, smirnă, unt de lemn și alte lucruri trebuitoare cultului divin, din cari se pot face dăruiri bisericii sf. M-ri. Vor fi bine primite darurile în țesături, covoare și alte podoabe pentru sf. biserică, de cari e lipsită; precum lipsite sunt și camerele de găzduire a celor

ce cercetează sf. M-re de cuvenita ajustare în rufărie și acoperitoare. După îndemnul bun al inimilor pelerinii pot aduce și oferi din lucrul mânilor lor și din prisosul agonisitei și trudei lor, ca un prinos de recunoștință către Domnul, pentru binefacerile și binecuvântările de cari au avut parte dela Tatăl ceresc. P. C. părinți vor binemerita pe urma propagandei, ce vor face printre păstoriții lor în acest scop. Iară dăruitorii vor fi pomeniți între binefăcătorii sfântului lăcaș, înălțându-se rugăciuni pentru sufletul lor și sănătatea trupului lor.

Intrucât orice fel de daruri din partea pelerinilor pantru sf. M-re, vor fi cunoscute preotului, sau conducătorului grupului, mai înainte de predarea listei pelerinilor către starețul sf. M-ri, se vor însemna în listă, pentru a nu se întâmpla scăderi în evidența despre dăruiri.

Grupurile de pelerini vor fi instruite, ca pe drumul pelerinajului să cânte frumoasele noastre cântări bisericesti, cele ale bisericeii noastre drept slăvitoare și, apropiindu-se de sf. M-re, vor trimite vestitori înainte ca, după puțină, să li-se facă cuvenita primire de bineventare.

Corurile bisericesti vor fi cu dragoste primite și li-se va îmbia ocazia să cânte la sf. liturghii, iară cântăreții de strană vor participa la toate serviciile religioase, înfrățindu-și darul cântării lor cu rugăciunile preoților slugitori, spre mărirea lui Dumnezeu.

Un botez adventist.

de Dr. Simion Șiclovan.

La 30 Mai, într-o zi de Duminecă, pe-la orele 3 p. m. am văzut trecând prin Arad grupuri mai mici de bărbați, femei și copii. Mergeau țintă la Murăș. Portul lor îi vindea, că sunt în majoritate meseriași dela oraș împetriștiți cu țărani aduși din satele de pe-lângă Arad.

Oare cine sunt, unde se duc ei, ce caută pe timpul acesta, — mă întrebam eu singur —.

Am deschis fereastra și plin de curiositate privii în urma lor silindu-mă să nu-i pierd din ochi. În timp ce eu îi scrutam cu privirile, s'a apropiat un domn cu bicicleta. Unde se duc aceia îl întrebai eu. Se duc la Mureș să se boteze li fusese răspunsul. Sunt adventiști și pe mine și acum, ca-și în fiecare an m-au rugat să merg să-i fotografiez.

Nu am zis nimic, mă îmbrăcai în haine civile, socotind că în chipul acesta mai lesne mă voi putea face să-și deschidă inimele și am pornit în urma lor. Nu mi-a trebuit mult, până ce pe cale i-am și ajuns. M'am vârat între dânșii și privind la unul și la alții am costatat, că toți î-mi sunt necunoscuți, nu i-am mai văzut nici-odată. M'am gândit deci, acum, oare cu care să încep vorba? Mergând așa cu dânșii, auzii cum, nu departe de mine, o femeie zicea cătră altele patru carierau cu dansa: Ascultați surori, așa

mi-a spus Ileana că de vre-o doi ani a simțit că s'a băgat în ea Duhul, dar tot nu a cutezat să ceară botezul până acuma. Și ce gândiți voi, că acuma l-ar fi cerut de nu aș fi stat eu de dansa? Am știut eu ce să-i spun, că o fac să se deie adventistă. Nu numai i-am spus, dar l-am și documentat cu biblia mea. Acum să avem grije, dacă ne întoarcem acasă, să umblăm și după Sofia, doar vom putea-o prinde și pe ea soră cu noi, ca să venim și în anul viitor cu trenul la Arad, la botez.

Iată-ne sosiți la locul unde avea să se săvârșească botezul, adecă pe malul Mureșului, socotind dela podul fier, ce duce în cetate, vre-o 500 de pași la dreapta.

Erau deja toți adunați acolo, atât candidații la botez, cât și însoțitorii lor, singuri predicatorii mai lipseau.

Mă aflam chiar lângă doi oameni cu fețele palide, dintre cari unul se spunea, că e român din Macea și îl întrebai, ce s'a întâmplat aici?

Le era parcă rușine să-mi spună, căci tăcură amândoi și mă siliră să-i întreb a doua oră. Apoi î-mi răspuseră, că se botează adventiștii. Cine? — întrebai eu — Arvanțiștii prietene, — îmi răspuseră — dta nu ai auzit de ei și de legea cea nouă niciodată? Ba da, am auzit — răspunsei — că acum mai nou sau ivit niște oameni, cari s-au lăpădat de legea părinților lor și au înțeles că aceia se numesc adventiști, iar nu arvanțiști cum le ziceți voi.

Poate voiți și voi să vă botezați de ați venit aici, i-am întreat. Ba nu, că eu m-am botezat înainte de asta cu 3 ani, — zice unul, — iar celalalt, umblând să-și câștige merite înaintea fraților de o pănură cu dansul, mă și întrebă în grabă: nu vrei să te botezi și d-ta? Apoi să vedem — am zis — Faceți-mă să cred mai întâiu în legea voastră, căci așa ziceți voi, că botezul trebuie să-i premeargă credința, be chiar așa și cântați când vă botezați: cel ce crede se botează, cel ce a crezut s-a botezat, iar până atunci să-și țină predicatorul vostru botezul.

Cum să mai îndrănesc bădiță să ne mai botezăm, când suntem deja botezați odată? Păcătuim! Ne pierdem sufletul! Nu știți voi, nu ați citit, că a scris Ap. Pavel Efesenilor (L. 4. v. 5.) Un domn o credință *un botez*. Dacă ne-am boteza a doua oară, ar însemna să nesocotim și să ne batem joc de cuvintele Ap. Pavel cuprinse în sf. Scriptură. Nu-i așa?

Dar cine săvârșește botezul — am întreat eu. — Predicatorul, adecă mai marele nostru — îmi răspunseră. — Dacă mai aștepți încă vre-o câteva minute, poți să vezi predicatorul nostru, care va face botezul. așa ca Ioan Botezătorul. Deabunăseama n'are să-ți pară rău, că aștepți și iacă până atunci, cu voia și cu ajutorul D-lui, mai stăm de dispută.

E drept — am zis eu, — că n'am venit aici să admir botezul vostru, ci auzii în oraș, că ar fi scos un om înecat din Mureș, și aflându-mă în partea aceasta a orașului am venit și eu, crezând că și voi de aceea ați grăbit încoace. Acum însă văzând, că aici se petrece cu totul altceva, să nu credeți, că fug dintre voi, ci voui stă, căci scris este la (Tit. cap. 3. v. 10.) „De omul eretic de una și a doua sfătuire te ferește”. Voi sta deci între voi, căutând să vă clarific pe baza sf. Scripturi, cât de deșartă este credința voastră și că spre pierzarea sufletului duce drumul pe care l-ați apucat voi adventiștilor.

Intre acestea, alții repede făcură un cort mic, în care rând pe rând se desbrăcau femeile și bărbații,

carl erau candidații de botezare (pierzare), rămânând numai în cămașă albă. — Deodată apar trei bărbați. — Când l'am văzut, îndată m'iam adus aminte de acei lupi răpitori de suflete, de acei proroci mincinoși, de carl a vorbit Isus Hristos, sfătuindu-ne să ne ferim de dânșii.

Care e predicatorul vostru? — întrebai eu. — Cel din mijloc e predicatorul unguirilor, cel din dreapta e al nemților, iar cel din stânga este al nostru — al românilor — îmi răspuseră.

Cum? se poate — am zis eu — ca acela să fie român? Poate voi nu vedeți cu ochii voștri, că are perciuni și nasul încovoiat și că întreaga lui înfățișare e de jidan? Poate să-i fie numele și vorba românească, ca astfel să vă poată seduce mai ușor, dar el nu este român de neam și lege, căci dacă ar fi atare atunci, nu v-ar învăța el pe voi să țineți Sâmbăta, pe care numai jidovii o țin, ci v-ar lăsa în pace să țineți Dumineca, ca zi de sărbătoare, adecă aceea ziua care an ținut-o și moși-strămoșii voștri, întru aducere aminte a învierii Domnului Hristos din morți și a pogorării Duhului Sf. peste Apostoli, prin a căror învățătură s-a luminat toată lumea.

Dacă astfel vorbești — i-mi ziseră — atunci dta păcătuiești împotriva lui Dzeu, fiindcă îndrăznești să calci poruncile Lui. Ori poate nu știi, că Dzeu în porunca a IV-a zice: Aduți aminte de ziua Sâmbetei și să o sfințești pe Ea? Deci cum vii dta să zici, că trebuie să ținem Dumineca, când însuși Dzeu poruncește altcum, adecă să ținem Sâmbăta?

Cu toată dreptatea și iată cum am zis dar deschideți-vă urechile, căci pentru inimile voastre cele învârtosite e de mare lipsă explicare ce-o voi da-o.

Dela Adam și până la Moisi sărbătoreau evreii Sâmbăta, întru amintirea sfârșitului creerii lumii, iar dela Moisi încoace întru amintirea scăpării lor din robia Egiptului și a trecerii lor prin Marea roșie, care a fost cel mai însemnat eveniment din istoria trecutului lor. Pentru ca să vă convingeți, că eu nu vă spun ne adevăr și că nu caut să vă duc în rătăcire, cum o fac aceasta aceia pe cari, deși îi vedeți rar, totuși îi numiți predicatori ai voștri, dacă aveți aci Sf. Scriptură a T. V. deschideți la cartea V. A lui Moisi la (c. 5, v. 15.) ca să vedeți de ce le-a poruncit Moisi Evreilor să țină Sâmbăta. Acolo stă scris așa: Să-ți aduci aminte Israile, că rob ai fost în pământul Egiptului și te-a scos Domnul Dumnezeuul tău de acolo cu mâna tare și cu braț înalt, pentru aceea și-a poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău să păzești ziua Sâmbătei și să o sfințești pe ea.

Din acest citat flecare din voi poate să vadă limpede, cum Moisi a arătat lămurit Evreilor, că trebuie să serbeze Sâmbăta în amintirea scăpării din robie, care a fost faptul cel mai însemnat pentru ei.

În urma acestei porunci Evreii au serbat Sâmbăta cu mare rigoare, nu lucrau nimic, ba nici pe cel ce era în primejdie nu-l ajutau.

Fiind Sâmbăta o serbătoare proprie a Evreilor, Isus Hristos nu a obligat pe creștini să o țină, dovadă, că nici el nu a respectat-o, așa cum o respectau Evreii. El vindeca Sâmbăta, făcea bine, iar ucenicii lui sfărmau spice. Când însă farizeii le-au făcut imputare, că de ce fac ceea ce nu se cade a face Sâmbăta, Isus a răspuns farizeilor zicând: Domn este Fiul omului și și al Sâmbetei (Lc. c. 6, v. 5) Isus a voit adecă să zică că el este mai mare, e domn peste Sâmbăta și o poate înlocui. Cine poate da legi, acela poate să le și desființeze.

(Va urma.)

Unde e credința?

Nu demult cetisem în „Revista teologică“ Nr. 4, la note și însemnări, ca la facultatea de medicină din Cluj, un domn profesor — creștin bun — la lecțiile de Anatomie și-a început prelegerea și munca cu următoarele cuvinte: „Și acum domnilor și domnișoarelor, să lăsați acasă toate nimcurile, cari v'au alintat copilăria, — Biblia și credințele naive. Trebuie să vă obișnuiți odată cu gândul, că nu există Dzeu, nici suflet — Religia e bună pentru copii, ca sistem pedagogic etc.

Iată ce se propagă de pe catedra unei universități, viitorilor vindecători a boalelor trupesti. De câte ori n'am auzit cuvinte de acestea frivole din gurile atâtor nenorociți? cari au terminat anumite școale sau or întrerupt studiile și după ce au ajuns în marea vieții sau nizuț a da dovadă, la primul lor paș că ei sunt oameni emancipați, edecă oamenii moderni și nu „proști“ adecă, lumea emancipată, cum le place a se numi modernă (în destrăbălări, urgii, ect). Totul ce s'a păstrat prin jertfe de sânge a mii de mucenici, este călcat de acești emancipați cu un barbarism de nelinchipuit. Ne pune pe grije cugetul: unde vom ajunge și la ce sfârșit, dacă vom înainta cu așa pași repezi spre prăpastia pornită, cu deosebire dela războiu încoace?

Necredința, ba ateismul a ajuns la culme și dacă vom cerceta în care pătură a clasei sociale a prins boala aceasta cumplită, apoi, cu durere trebuie să constatăm, că cele mai mari procente le vor da așa numiții oameni emancipați sau moderni — și dacă vei îndrăzni pentru al aduce pe un modern — la lumina adevărată, disprețuitor, îți va arunca cuvintele nerușinate: „Numai proștii mai cred“!

Cu ocaziunea conferințelor mele ținute prin sate, un frate'n Hristos în care modestia este întrupată, muncește fără preget zi cu noapte, foarte trist, plin de îngrijorare și scârbă îmi spunea: că unii dintre membrii comitetului parohial local, sunt ațeiști — durerea este cu atât mai gravă, deoarece este vorbă de com. par. format din agricultori, cari au terminat IV—VI primare (probabil și acieștea vor fi fost la cursul de anatomie a dlui prof. universitar din Cluj) Abia sunt câteva zile, călătoream pe tren cu un coleg — bine situat materialește și cărturar la catedră — în convorbirea avută cu dânsul rostesc cuvintele... „Dumnezeu ția ajutat...!“ Îm răspunde înfuriat: „Ce D-zeu? Dumnezeu mi-a dat ceea ce am? Cazul este trist și cu atât mai dureros, întru cât respectivul este deputat al sinodului eparhial: „zis-a cel nebun întru inima s'a: nu este Dumnezeu“. (Ps. 52. 1.) Cu ocaziunea unui Te-Deum, m'am scârbîț de ținuta unui factor didactic în decursul slujbi Dumnezești. „Cel păcătos după mulțimea mâinii lui nu va căuta, nu este Dzeu înaintea lui (Ps 9. 24). Oare, câți n'am avut durerea auzind grăindu-se cuvintele: „Cine e Dzeu? „Cine e Hristos“? „Mânâncă și bea, că aici pe pământ e raiul!“ Departe de mine cugetul de a ținea morală sau a acuza... Frate acestea, le-am adus ca exemple asemănătoare cu ale domnului profesor universitar. Azi lumea emancipată, modernă (?) văzând un smerit servitor al sfântului altar, n'are pentru acela, decât numai cuvinte de hulă și batjocuri... Doamne, ce lume fără credință trăim azi, când nu se mai manifestă în oameni nici o revelație, respect și înbărbătare pentru cel ce muncesc în ogorul Domnului.

De păcate în zadar ne rușinăm, dacă nu arătăm îndreptare.

Cetind, auzind și vorbind cu astfel de oameni — fără credință și Dumnezeu — am meditat asupra judecății astor fel de oameni, care numai cu judecată și logică sănătoasă nu se pot numi.

Lumea a slăbit în credință și caută aș afla mângâierea pierdută în carte multă, teorii și științe fără bază. Uită scrisul sfintei Scripturi care referitor la înțelepciunea lumii acestei zice: „Înțelepciunea lumii acestela, care e o nebunie înaintea lui Dumnezeu; și este o înțelepciune a lui Dumnezeu, care e o nebunie acestei lumi“. (Corint. 1. 17-31) sau „este o înțelepciune, care vine de sus și este o înțelepciune pământească (Iacov. 3. 13-18).

Cauzele slăbirii în credință sunt nenumărate. Una dintre nenumăratele cauze și poate cea mai grăitoare este creșterea, în familie, școală și apoi mediul în care trăește. De sine să înțelege, dacă va avea o creștere pe o bază solidă — în frica lui D-zeu — v'a încunjura viața plină de atâtea viții. Știm că la altarul sacru familiar, mama e vestala, care susține focul sfânt al credinței și care are o influență nedescrisă asupra sufletelor celor din familie. Dacă copilul în familie nu va vedea nici când părinții rugându-se, când se va putea planta în sufletul lui cel mai scump tezaur: credința? Nici când!

Ajunge în școală. Acolo din cauza timpului insuficient foarte puțin se propune și chiar, dacă se va propune în mod conștiincios, tot ce a zidit acel catihet rînează știința, care absolut nu caută a ținea strânsa legătură sau paralela între aceste două studii. Mulți se vor întreba, cum se poate a se ținea legătura între știință și religie?

Profetul și regele David înaintea de nașterea Mântuitorului Isus cu 1038 ani exclamă și cântă în psalmii săi: „Cel ce a spânzurat pământul în aer...“ și lumea n'a voit a crede, ba credeau, că pământul este susținut de pești, până abia acum 300—400 ani n'a venit știința să argumenteze, că da, aceia ce profetul David a cântat este adevărat. „Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne Toate într-o înțelepciune le ai făcut“. (ps. 104. 25.) Câți băeți nu va fi cetit pe faimosul naturalist Darwin? Pentru ce cel chemați lasă în nedumerire spiritele plâpânde ale elevilor? În loc de ale spune, că aceasta este numai o părere și nu un adevăr bine dovedit. „Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile, cu cuvântul lui Dzeu sau făcut cele nevăzute și cele văzute“ (Evrei 11. 2.) Dzeu a înzestrat coroana lucrurilor mânilor Lui, pe om cu rațiune să judece între bine și rău.

Dumnezeu este fără desfășit. În prezent taim în lumea atâtor invenții Omul cu judecată sănătoasă la toate invențiile — cetite prin gazete — îl va preamări, ba mai mult se va întări în credință, pentru că a reușit a descoperii foarte dușin din tainele Dumnezeiești, câte și mai câte din desăvârșirea Dumnezeiască ne sunt încă nedescoperite și nu v'or fi în veci.

Cunoaștem pe vechii Babiloneni, Fenicienii, Egipteni nu mai zic Grecii și Romani, că aceste popoare au avut o cultură aproape ca și cea de azi... care cultură, noi emancipații și modernii, o admirăm din toate punctele de vedere, ba nu putem înțelege tehnica, ce vor fi având la ridicarea atâtor lucruri, cari și până în prezent grăesc. Archeologii, zilnic fac desgroșări și pun lumea în uimire despre obiectele aflate și aduse

la lumina zilei și nu sunt în stare aș da seama, cum le-au putut produce mâinile oamenilor trăiți înainte de aceasta cu 7—8000 de ani. Acum să ne punem în-trebarea.

Ce va rămânea în urma noastră—a modernilor și a inventatorilor a diferite păcate, poate netrăite nici de un popor stins deja? Nepăsarea și necredința e păcatul zilelor noastre. Unde sunt oamenii chemați, cari să strige lumii nepăsătoare și fără Dumnezeu? Până când? Dacă Dumnezeu este Domnul, slugiți Lui; „Este ceasul să vă treziți sfârșit din somn“ (Romani 13—13).

Azi, dacă ai mirosit puțină carte, sau ai gustat din isvorul, ce se numește știință; ești îndreptățit a te numi, pe cela ce crede „prost“. Adevăr să fie oare? Adevărat să fie, că pentru a crede, trebuie să fi fără carte, fără judecată, fără înțelepciune și prost?

Filozoful Platone, de câte ori rostea cuvântul „Dumnezeu“ își ridica pălăria de pe cap cu revelație.

Oare pentru că a fost prost?

Savantul Pasteur, nici când nu trecea pe lângă biserica, care-i era în cale—mergând la spital—de a nu petrece cinci minute în locașul Tatălui Ceresc.

Oare pentru că n'a avut carte.

Lui Napoleon, voind unul dintre generali săi a-i se măguli, îi zice: „Sire, acum numai o religie să mai faci“ Napoleon plin de cucernicie răspunde: „A face o religie înainte de toate, trebuie să urci Golgota“.

Oare pentru că n'au avut judecată?

Pegut, vestitul pilot francez, nici când nu s'a urcat în aeroplan pentru sbor, înainte de a se împărtași cu Sfintele Taine ale Cuminecătorei.

Oare pentru că n'au avut Dumnezeu?

Vlaicu al nostru — spune preotul din Blinținți — înainte de a se urca pe smerdatul său „smeu“ a dorit ca să i-se citească rugăciune.

Oare pentru că n'a fost înțelept?

Multe și multe argumente aș putea aduce din viața savanților, ca să se convingă aceia mulți, cari își află plăcerea a jigni și bârbi în conviugerile religioase ale deaproapelui.

Da, pentru cei moderni, tobă de teorii, fără bază și inconștienți nu există Dumnezeu:

Dumnezeu al astorfel de oameni sunt brațele desfătărilor, aurul și argintul.

Acestia și astfel de oameni dau procentele cele mai mari de atești, pentru că este bolnavă judecata lor. Necredința lor o rostesc în mod „papagal“ pentru că așa a auzit dela un alt bolnav sufletesc, și care i-se părea lui, că-i este mult superior.— Ce fel de credință pot avea aceia oameni, cari întreaga lor viață n'au însemnat decât o bătaie de joc de Dumnezeu și toate așezămintele noastre religioase?

Strămoșii noștri, în special în epoca demoralizată a împăraților cea mai atrăgătoare distracție a timpului o aflau în producțiile barbare ale amfiteatrului unde mii de creștini își aflau sfârșitul zilelor, luptându-se, neînarmați în contra animalelor sălbatice, unde femei și bărbați priveau cu o voluptate diabolică acestea producțiuni respingătoare. O bună doză de adevăr trebuie să zacă în sentința „homo homini lupus“.

Azi în arena universului, nu vedem, decât acele producțiuni respingătoare ale trecutului, în deosebirea, că atunci se nimiceau trupuri înconjurăte de aoreola statornică a credinței, iar azi se nimicesc suflete înfundate în cele mai grele și neiertate păcate.

Prea puțin ne dăm seama și mai puțin căutăm a răsfoi cartea neamului, trecut prin atâtea năcazuri și și mai puțin de numele triumfător, de „creștin” ce reșumă atât de frumos. Acest sfânt nume ce l-am dobândit noi—nevrednici de el—prin sângele, viețile și suferințele atâtor mucenici.

În cel mai greu moment ne-a hărezit Dumnezeu, a avea în mijlocul nostru, pe acel stăpân și îndrumător sufletesc, care ziua și noaptea fără prihană muncește pentru aș strânge turma reslețită sub un singur păstor.

Turma nereslățită pare a fi foarte bolnavă și aceasta.

Bolnavilor, fără de număr, le lipsesc o mulțime de medici bine selecționați—buni și destoinici—care fără multă întârziere să afle diferitele diagnoze a multelor boale sufletești și ai călăuzi la cel mai bun și sigur sanator, care este sfânta biserică, iar iscusii și destoinicii diagnoziști sunt preoții, învățând și distribuind sigurele, picături a toată boala și durerea; învățăturile sfintei noastre biserici ortodoxe, drept măritoare.

Lupești, la 12 Iulie 1926.

Ioan Tomuția
preot-înv.

No. 3045—1926.

Comunicat oficial.

Sf. Sinod, cu No. 329 din 13 Iulie a. c. ne comunică următorul ordin circular și anume:

Cu frățiască dragoste avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că lucrarea d-lui profesor D. G. Kiriac intitulată „Cântările liturghiei pentru copii și popor”, aprobată de Sf. Sinod, a apărut de curând de sub tipar. Precum bine Vă este cunoscut, această lucrare a fost făcută la dorința Noastră a tuturor cu scopul de a pune la îndemână copiilor și a poporului cântările Sf. Liturghii puse pe muzică într'o formă tradițională, simplă și ușoară de executat de oricine poate pricepe să articuleze două-trei sunete muzicale.

Prin noua lege a învățământului primar copii de școală sînt obligați să meargă la biserică duminică și în zile de sărbătoare și să ia parte, cântând, la slujba sfântă. Însă, ca ei să poată face acest lucru eră de absolută trebuință așezarea Sf. Liturghii pe o muzică accesibilă lor.

Cântările noastre bisericesti, așa cum le cântă cântăreții la strană, sînt prea grele pentru copii și nu le pot cânta; iar în ce privește cântările pe mai multe voci, de cari dispun astăzi corurile câtorva biserici dela orașe, se cere o disciplină artistică prea amănunțită,—așa că nici acestea nu pot fi ușor executate.—Copiilor le trebuiesc melodii spontane, simple, frumoase și fără pretenții, ceva apropiată de

deprinderile și moștenirea lor muzicală, ceva potrivit mediului în care trăiesc.

Lucrarea d-lui profesor G. D. Kiriac compusă din melodii clare și totdeauna pătrunse de spiritul evlavios și sărbătoreasc al cântărilor tradiționale ale Bisericii noastre, vine tocmai la timpul potrivit să umple golul pe care de mult Biserica î-l simțea.

Privit din aceste considerațiuni Sf. Sinod prin hotărîrea sa adusă în ședința din 1 Iulie 1926, dispune introducerea acestei „Liturghii” și răspîndirea ei în poporul drept credincios și copiilor din școlile noastre, cu ajutorul P. P. S. S. Mitropolii și Episcopii precum și în Seminarele noastre teologice. Aducem această hotărîre a Sf. Sinod la cunoștință clerului, poporului și institutului nostru teologic spre știre și conformare.

Arad, la 17 Iulie 1926.

Consiliul eparhial ort. român din Arad.

Comunicate Oficiale.

Sf. Sinod ne comunică următoarele hotărîri No. 3091—1926. Orice fel de colectă și ori de cine s'ar face prin diferite chete și discuri purtate prin biserici 50% din produsul ei în totdeauna va rămâne în folosul bisericii unde se poartă, pentru acoperirea nevoilor sale culturale filantropice.

No. 3092—1926. Până ce se va hotărî definitiv data sărbătoririi Sfintele Paști în cadrele calendarului în dreptat, se fixează pentru anul viitor 1927 Duminică din 24 Apilie ca dată a sărbătoririi Sf. Paști în acel an.

No. 3093—1926. Societatea „Crucia Roșie”, română de sub înalta președinție a M. S. Reginei intenționează, în vederea construirii unui local propriu, să întreprindă în ziua de 29 August anul acesta o mare colecție publică. În acest scopul Sf. Sinod a fost șesizat de susnumită societate să binevoiască a dispune în toate bisericile din țară o chetă în ziua 29 August.

Iar Sf. Sinod în ședința din 30 Iunie a dispus:

„Să se comunice chestiunea tuturor Eparhiilor cu rugămintea de a da tot concursul societății „Crucea Roșie” pentru strîngerea fondurilor.

Comunicăm aceste hotărîri ale Sf. Sinod spre știre și conformare.

Arad, din ședința Consiliului eparhial ținută în 22 Iulie 1926.

Consiliul eparhial ort. român al Aradului.

Aviz școlar.

Părinții cari doresc ca fiii lor să îmbrățișeze cariera învățătorească și să fie primiți pe anul școlar 1926-27 în Școala normală ortodox-română din Arad, cu 7 clase, să-și înainteze cererile, timbrate în regulă și instruite cu documentele necesare, până în 31 August a. c., Direcțiunii școlii normale ort. române din Arad.

În clasa I. se primesc băieți, cari au terminat 4 clase primare și au vârsta între 12-15 ani.

La cerere se vor adnexa următoarele acte:

1. Act de botez. 2. Act de naștere dela oficiul stării civile. 3. Act de vaccină sau dovadă că a zăcut de vărsat. 4. Certificat de absolvire a 4 clase primare. 5. O declarație subscrisă de părinți ori tutori, prin care se obligă a achita anticipativ și regulat taxele de întreținere în internat.

Cei ce reflectează la burse ori semiburse, ce se vor cere dela stat, vor adnexa la cerere și următoarele documente:

a) Un certificat al receptorului fiscal respectiv, prin care să se arate amănunțit dările, ce-le plătește reprezentantul legal al aspiranților către stat, județ sau comună. Acest certificat va fi vizat de administrația financiară respectivă.

b) Un certificat al primăriei locale, prin care să se arate amănunțit numărul copiilor și vârsta fiecăruia, cum și averea, pe care o posedă reprezentantul legal al copilului.

c) Un certificat dela primărie sau autoritatea la care servește sau a servit părintele copilului, dacă e funcționar de stat, județ ori comună. În acest certificat se va arăta serviciile civile sau militare aduse statului și ani serviți.

Cererile de înscriere la concurs vor fi semnate totdeauna de către reprezentanții legali ai candidaților (tată, mamă sau tutor), cu arătarea profesiei și locuinței scriitorului.

Cererile netimbrate ori defectuos instruite se vor retrimite neresolvite. Elevii înșcriși la concurs se vor prezenta la examenul de admitere, în ziua de 9 Septembrie. Candidații vor fi supuși întâi la examinarea medicală, precum și la cercetarea aptitudinii muzicale. Cei admiși la cercetarea medicală și cea muzicală vor fi supuși la probe scrise și orale.

Probe scrise vor fi:

1. Din limba română: o pagină dictată, care se va alege din cartea de cetire curs primar.

2. Din aritmetică: un exercițiu ușor cu numeri întregi sau zecimale.

Probe orale vor fi:

a) Întrebări asupra limbii române, cetire cu voce tare și analiza.

b) Aritmetica (și geometria): exerciții și teme ușoare.

c) Istoria și geografia țării.

Întrebările se vor face după programa analitică a școlii primare.

Elevii, cărora li-se vor acorda burse din subvenția dela stat, vor prezenta direcțiunii școlii un angajament, prin care se obligă, că la terminarea cursurilor să servească în învățământul public primar cel puțin 10 ani și prin care să declare, că la caz de neurmărire va despăgubi statul de toate cheltuielile făcute cu dânsul în cursul studiului. Acest angajament va purta semnătura părintelui sau tutorului și va fi legalizat de primăria comunei respective.

Taxa de întreținere în internat e de: 6000 (șase mii) Lei la an. Rata I. în sumă de 2000 Lei o vor plăti toți elevii, la cassa Ven. Consistor, cu ocaziunea înscrierilor. Ne rezervăm dreptul a urca această taxă în cursul anului școlar în proporția scumpetei.

La intrarea în internat elevii vor aduce cu sine vesmintele și rufăria necesară și anume: 1. 2 rânduri de vesminte. 2. 2 perechi de ghete. 3. 4 cămăși de zi. 4. 2 cămăși de noapte. 5. 4 subpantaloni (izmene). 6. 3 stergare. 7. 6 batiste. 8. 4 părechi de ciorapi. 9. 2 fețe de pat. 10. 1 plapă cu două învelitoare. 11. 1 saltea (sac de paie). 12. 1 învelitoare de pat. 13. perină cu două fețe. 14. perie de dinți, un pieptine și perii de ghete. 15. Tacămurile necesare: 2 farurii, lingură, cuțit, furculiță, și ceașcă.

Afară de aceste fiecare elev e obligat a aduce cu sine și o violină. Pe albiturii se va coase numele elevului. Fără hainele și rufăria prescrisă nici un elev nu se primește în internat.

Taxele de înscriere fac: 190 Lei la an, care se plătește în întregime la înscrieri (înmatriculari).

Manualele, ce se vor folosi în anul școlar 1926/27 se află la Librăria Diecezană, (Str. Eminescu).

Examenele de corigență cu elevii din clasele I-VII se vor ține în zilele de 6-7 Sept., la orele: 8-12 și 3-5.

Înscrierile în clasele II-VI se vor face în 11-14 Sept., la orele 8-12 și 3-15.

Cursurile claselor II-VII încep în 15 Sept., al clasei I. în 22 Sept.

Direcțiunea

INFORMAȚIUNI.

Personale. Vineri în 30 Iulie l. c. P. S. Sa Episcopul nostru Dr. Grigorie Gh. Comșa sosește la Arad, dela Băile Herculane

Suveranul nostru în străinătate. M. Sa Regele nostru Ferdinand, este dus în Franța, la o stațiune balneară, unde își face cura obicinuită. Din Franța M. Sa Regele va veni la Roma, unde va face vizită familiei regale italiene. Tot pe vremea când va veni M. Sa Regele, va sosi la Roma M. Sa Regina noastră Maria și primul ministru general Averescu.

Aceste vizite se zice că ar fi în legătură cu o apropiere de pace între România și Rusia prin intervenția surorii noastre Italia.

Regina va vizita America. După mai multe invitații M. Sa Regina noastră Maria, este decisă să viziteze la toamnă America.

Suverana va vizita toate orașele unde avem Români și va aranja în New-York o expoziție de cușături naționale românești.

Feriile Ministrului de culte. Dl Vasile Goldiș ministrul cultelor își petrece o parte din ferii la Vatra-Dornei în Bucovina, apoi va veni la Arad.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante **Bonțești** prin aceasta se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia oficială „Biserica și Școala“.

Beneficiul: 1). sesia parohială constatătoare din din 24 jugăre, situată în 3 locuti. 2). Eventual încă 8 jugăre strămutate de Criș, azi în folosința Iosășenilor, și sub proces, dar aparținătoare acestei sesiuni. 3). Casa parohială și supra edificate. 4). Stole legale. 5). Intregirea de Stat.

Alesul va predica regulat, va catehiza la școalele din loc fără altă remunerație.

Parohia este de cl. II, dar în mod excepțional se admit și concurenți cu cvalificație de cl. III.

Reflectanții își vor înainta recursurile adresate com. par. oficiulul protopopesc din **Buteni**, având a se prezenta în sf. biserică din **Bonțești** pentru ași arăta desțeritate în cântare și oratorie.

Bonțești, la 4 Iulie 1926.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu: *Roxin* ppter.

CONVOCARE.

În conformitate cu § 7. din Regulamentul Asociației clerului „**Andrei Șaguna**“ convocăm adunarea pastorală de toamnă a As. cl. din **Despărțământul Belinț**, pe ziua de **12 August a. c.** la **Belinț**, cu următorul program.

- 1). Inalțe de utrenie mărturisire prin Duhovnici.
 - 2). Utrenia și liturgie în sobor.
 - 3). La priceasnă împărtășire cu sf. Taine, apoi predică ocazională rostită de pâr. **Nicolae Burdia** din **Cutina**.
 - 4). Chemarea Duhului Sf.
 - 5). Deschiderea adunării prin prezident.
 - 6). Disertația — ce se va anunța, la prezident.
 - 7). Discuția asupra diferitelor chestiuni, cari înțerează preoțimea.
 - 8). Propuneri.
 - 9). Închiderea prin prezident.
- Participarea este obligatoare.

Preot. **Ioan Trifu**.
preș. Desp. **Belinț**.

Preot. **Nicolae Ardelean**.
secret. Desp. **Belinț**.

No. 73—1926.

Publicațiune de licitație.

Pentru renovarea sf. biserici din **Zărnad** jud. **Arad** în baza devizului de spese aprobat de Ve. Consistoriu prin No. 2850/926, se ve ținea licitație minuendă **Duminecă 8 August a. c.** la orele 2 d. m. în sala de învătământ pe lângă următoarele condițiuni.

Licitanții a). vor avea să depună vadiu de 10% după suma de **Lei 275500** prețul lucrării prevăzut în deviza de spese;

b). nu vor putea formula nici o pretenziune pretenziune pentru participarea la licitație;

c). n'ar dovedi că posedă diplomă de măiestru ori, că are autorizația de a întreprinde asemenea lucrări.

Comitetul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea în întreprindere acelui măiestru (întreprinzător) care va oferi mai multă garanță morală și materială fără considerare la rezultatul licitației. Planul și deviza de spese precum și condițiunile se pot vedea la oficiul parohial în ori ce zi.

Zărnad, la 20 Iulie 1926.

Comitetul parohial.

Băeți peste 12 ani, cu 1—2 medii sau 5—6 primare, angajează momentan de ucenici Tipografia diecezană din **Arad**.

A v i z.

Cu onoare aduc la cunoștință onoratu-lui public și autorităților bisericești, că în **Arad**, str. **Românului Nr. 7**, am deschis un **birou tehnic de arhitectură**; construiesc orice planuri de casă, școli și biserici. Împreună cu devizele (preliminare) lor, mai departe execut colajonări de totfelul de lucrări de zidiri și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc.

Cu stimă:
Teodor Cioban,
arhitect.

A v i z.

Se aduce la cunoștința On. public, autorităților publice și autorităților bisericești, că am deschis un birou de

„ARCHITECTURĂ ȘI CONSTRUCȚIUNI“

încalțat visa-vis de gara **CFR. Arad**.

Execuțăm tot felul de planuri și devize pentru locuințe, școli și biserici și alte lucruri cari aparțin arhitecturii, totodată și întreprindem orice lucrări de această ramură.

Cu stimă:
DAN ȘI DRECIN,
Birou de Arhitectură și Construcțiuni.

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: **Prefectura Județului**.